

1913

Dramaet i den gamle Mølle

**Et smukt og overordentlig
underholdende Skuespil
i levende Billeder**

Nordisk Kunstfilm i 45 Afdelinger

**Den kække og resolute Godsinspektør
spilles af den kendte norske Skuespiller**

Blytækker

**De to kvindelige Roller udføres af
Ellen Aggerholm og Lili Bech**

Hovedpersonerne:

Godsejer Bjørner. Ebba og Hilda, hans Døtre.
Ove Malling, Godsinspektør.

Afdelingerne:

1. Efter endt Militærtjeneste.	24. En Sladrehanke.
2. En Hjemkomst.	25. I Møllen.
3. Velkommen!	26. En frygtelig Opdagelse.
4. To Søstre.	27. Aldrig raadvild.
5. Stille Sværmeri.	28. Mellem Himmel og Jord.
6. En Ronde gennem Gaarden.	29. Paa fast Grund.
7. Den nye Hest.	30. Endnu en Overraskelse.
8. En kæk Fyr.	31. Efter Smeden.
9. „Hvor er han dejlig!“	32. Akslen løber varm.
10. Paa Ridetur.	33. En farlig Situation.
11. Et Angreb.	34. Den vanartede Unge!
12. Forsmaaet!	35. Til Møllen!
13. „Jeg skal nok tæmme Dig“.	36. „Møllen brænder!“
14. En Idyl.	37. „Mit Barn! Mit Barn!“
15. Et garden-party.	38. Oves Opdagelse.
16. I Havens Gem.	39. Paa Kærlighedens Vinger.
17. Forlovelsen.	40. Redning umulig.
18. En Lurer.	41. En Heltedaad.
19. Skinsygen vækkes.	42. Frelst!
20. Ved den gamle Mølle.	43. Paa Angerens Bænk.
21. Stævnemødet.	44. Søstrene!
22. Hilda som Spion.	45. Tilgivelsen!
23. Hævnen.	

Dramaet i den gamle Mølle.

Ove Malling er Inspektør paa det Bjørnerske Gods. En Indkaldelse til Militærtjeneste har for et længere Tidsrum holdt ham borte fra Varetagelsen af dette Hverv. Nu vender han tilbage.

Skønt han fra alle Sider bydes hjerteligt Velkommen tilbage, er Stemningerne, som ligger til Grund for denne Hjertelighed, dog forskelligartede.

Den ærlige og bredtskaarne Godsejer Bjørner er først og fremmest glad for Tilbagekomsten, fordi han kender Ove Malling som en dygtig Inspektør.

Den ældste Datter, Hilda, som modtager Ove ved Jernbanestationen, beundrer ham udelukkende i hans Egenskab af Mandfolk, og hun haaber i ham at finde en Adspredelse i den ensformige Tilværelse paa Godset. Han — Inspektøren — maa vel være taknemlig, hvis hun, den fødte Bjørner, vil give sig lidt af med ham! Saaledes resonnerer hun. Blot beklageligt, at han aldeles ikke er af den Anskuelse.

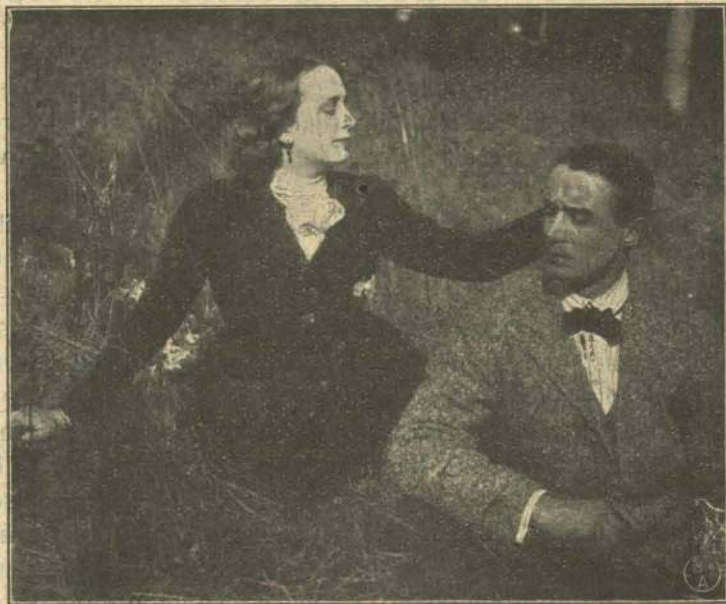
Han er nemlig forelsket i den yngre Søster, Ebba, der gerne gengælder hans Følelser. Efter en Havefest paa Godset sniger de to sig hen til en skjult Krog, hvor de kan give deres forelskede Følelser iri Luft. Hilda, der har set dem gaa bort fra Selskabet sammen, følger efter dem. Ove beder Ebba om en Spaseretur næste Dag efter Middag. Det lover hun. De vil saa gaa sammen over til den gamle Mølle, hvorfra man har en glimrende Udsigt over Egnen.

Hilda, der er Vidne til denne Aftale, fatter en ond Beslutning.

Da Ove gav tilkende, at han intet ønsker at have med

hende at gøre, lovede hun at hævne sig. — Nu er Lejligheden der.

Næste Dag gaar hun i Forvejen til Møllen. Hun ser Søsteren og Godsinspektøren gaa ind i Møllen. Da hun kan antage, at de er naaet op paa Loftet, springer hun frem fra sit Skjul, smækker Døren i og tager Nøglen til sig. Saa stikker hun i Rend. Hun vil hjem og hente Faderen,

Fristerinden.

der saa kan overraske Inspektøren i en kompromitterende Situation med Ebba.

Ebba og Ove har imidlertid beundret Udsigten og vil nu gaa hjem. De finder Døren lukket. Hvad skal de finde paa?

„Bliv du her!“ siger Ove. „Imedens klatrer jeg ned fra Gluggen og løber hen og henter Smeden til at dirke Laasen op“. Og han giver hende nøjagtige Instruktioner. „Naar jeg raaber, skal du trække i denne Snor!“ siger han og klatrer op paa Møllehatten.

Derfra svinger han sig ud paa en af Møllevingerne. Saa lyder Raabet. Ebba trækker i Snoren. Møllen begynder sin Gang. Langsomt drejer Vingerne rundt. Lidt efter lidt faar de Fart.

Det gælder for Ove om at benytte det rette Øjeblik til Springet fra Møllevingen ned paa Jorden. Han klamrer sig krampagtigt fast til Ribberne i Vingen. Fem Gange gaar

To Dyrevenner.

den Kredsen rundt, før det lykkes ham at springe fra. Uskadt naar han Jorden, og han sætter øjeblikkelig i Løb efter Smeden.

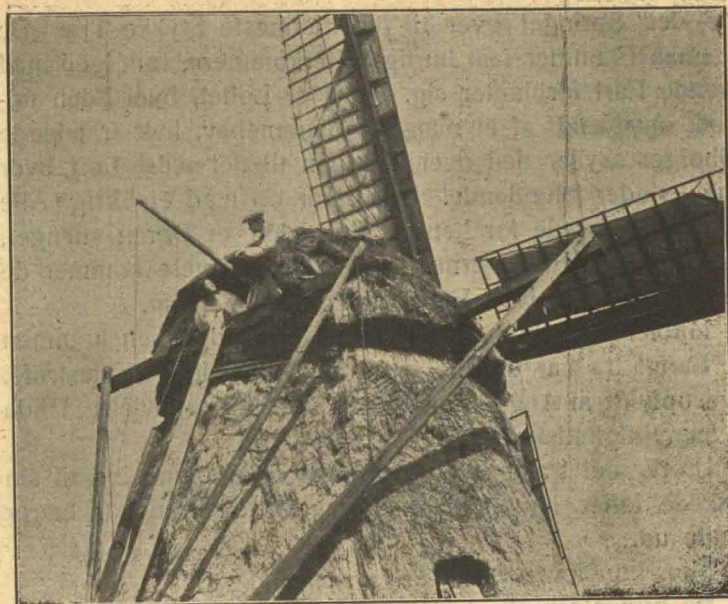
I de Minutter, medens han løber til Landsbyen, udspilles det frygtelige Drama i den gamle Mølle. Ebba har undladt at standse Spillet. Gang efter Gang gaar Vingerne rundt i Kreds. Træværket i den gamle Mølle er frønnet og mørt. I Solheden er det blevet knastørt. En Aksel løber varm og fænger Ild. En lille Ildtunge slikker forsigtigt og prøvende henad Akslen. Saa hopper den lidt frem og tilbage. Tilsidst

Unge Hjerter.

Stævnemødet.

I Møllen.

Reddet.

gør den Springet over til det nærmeste Stykke Træ. De to smaa Flammer faar hurtigt Efterkommere, som igen med rivende Fart forplanter sig. Snart er Loftet, hvor Ilden udbrød, ompændt af et mægtigt Flammehav, hvis fraadende Ildbølger skyller ned over Trappen til det nedre Loft, hvor Ebba sidder blundende. Hun farer op med et Skrig. Alle Veje er spærrede for hende. Foruden er Døren stænget, foroven raser Flammerne. Bestandig nærmere kommer de hende ind paa Livet. Ebba falder bæsvidmet om.

Imidlertid er baade Ove, Hilda og Godsejeren kommen til. Langt fra har de alle øjnet den forfærdelige Katastrophe, Ove opfyldt af Angst, Faderen af Uro og Fortvivlelse, Hilda af Samvittighedskvaler.

Uforfærdet trænger Ove gennem Flammerne ind til sin Elskede løfter hende op paa sine stærke Arme og bærer hende ud.

Mon hun lever endnu?

De kaster sig alle tre over hende.

Jo, hun lever!

Hun slaar Øjnene op og ser forvildet fra den ene til den anden. Saa slaar hun Armene om Halsen paa Ove Malling.

Og ingen gør Indvendinger derimod.

Godsejer Børner er glad for en Svigersøn, som foruden at være en dygtig og erfaren Bestyrer af et Gods, tillige er en kæk og opofrende Elsker.

Og Hilda? Hun har altfor travlt med at angre, og egentlig finder hun vistnok den Tilgivelse, Ebba giver hende, for altfor let erhvervet.

Optaget af
Nordisk Films Co.

№43

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DRAMAET I DEN GAMLE MØLLE

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

E-M W. Aden - Hansen
19/8 1913

Det ny Fotorama.

Nyborg.

Direktør: Henry Overgaard.

Mandag den 18. August Premiere paa enestaaende flot og virkningsfuldt Program.

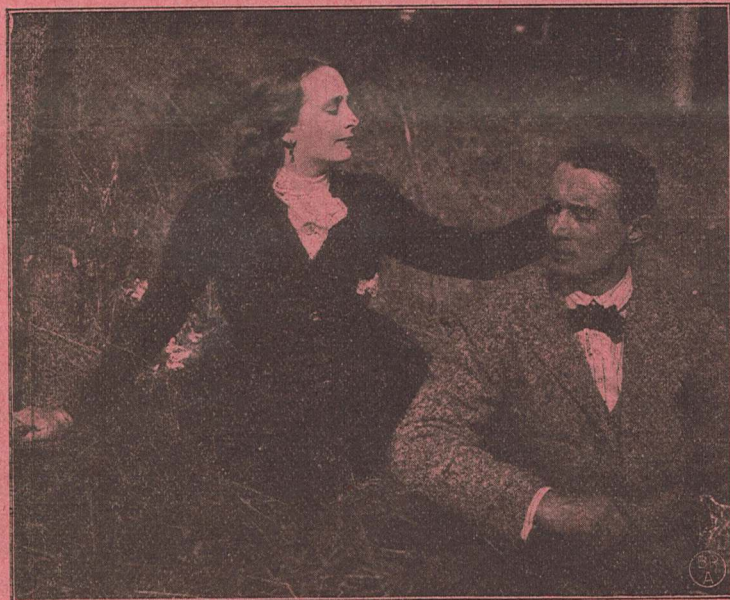
Gaumonts Ugerevue

Nyt fra alle Verdenskanter.

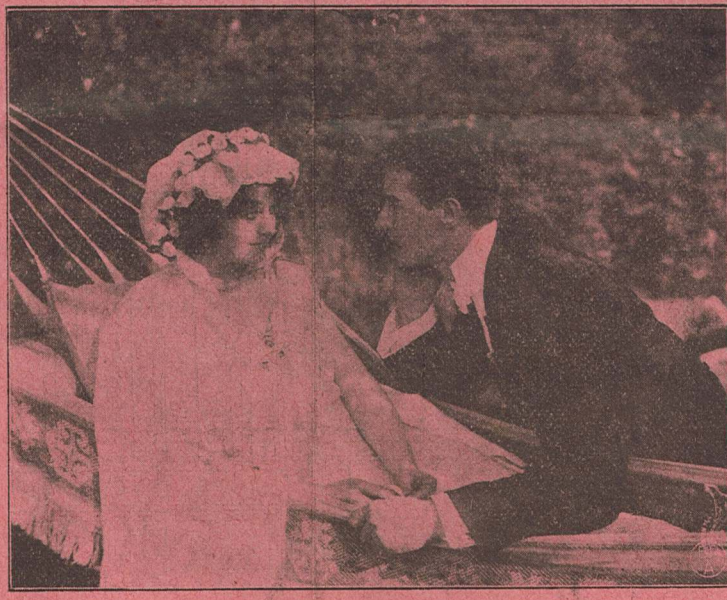
1. Pariser-Moder fra Paquin.
2. Paris. Kongen af Spaniens Besøg.
3. København. Arbejdernes Maj-Demonstration.
4. München. De internationale Olympia-Vædekampe.
5. Hamborg. Den præsiske Prins Oscar døber Lineskibet „Grosser Kurfürst“.
6. Moskwa. Festligheder udenfor Kreml.
7. Milano. Ved en Luftsejls-Fest sender Skolebørn 5000 Balloner til Vejrs.
8. Wien. Tronfølgeren, Franz Ferdinand, aabner Adria-Udstillingen.
9. New-York. Damperen „La France“ bringer Millionæren Morgans Lig hjem.
10. Gardens Parade i Hyde-Park.
11. Ugens Karrikatur Den første Sommerflugt.

Dramaet i den gamle Mølle.

Et smukt og overordentlig underholdende Skuespil i levende Billeder.
Nordisk Kunstfilm i 45 Afdelinger.

Fristerinden.

Unge Hjerter.

Stævnemødet.

I Møllen.

Den kække og resolute Godsinspektør
spilles af den kendte norske Skuespiller
Alf Blütecher.

De to kvindelige Roller udføres af
Ellen Aggerholm og Lilli Bech.

HOVEDPERSONERNE:
Godsejer Bjørner. Ebba og Hilda,
hans Døtre.
Ove Malling, Godsinspektør.

Reddet!

- AFDELINGERNE:**
1. Efter endt Militærtjeneste.
  2. En Hjemkomst.
  3. Velkommen!
  4. To Søstre.
  5. Stille Sværmeri.
  6. En Ronde gennem Gaarden
  7. Den nye Hest.
  8. En kæk Fyr.
  9. „Hvor er han dejlig!“
  10. Paa Ridetur.
  11. Et Angreb.
  12. Forsmaet!
  13. „Jeg skal nok tæmme Dig“.
  14. En Idyl.
  15. Et garden-party.
  16. I Havens Gem.
  17. Forlovelsen.
  18. En Lurer.
  19. Skinsygen vækkes.
  20. Ved den gamle Mølle.
  21. Stævnemødet.
  22. Hilda som Spion.

Te Durevenner.

23. Hævnen.
24. En Sladrehanke.
25. I Møllen.
26. En frygtelig Opdagelse.
27. Aldrig raadvild.
28. Mellem Himmel og Jord.
29. Paa fast Grund.
30. Endnu en Overraskelse.
31. Efter Smeden.
32. Akkslen løber varm.
33. En farlig Situation.
34. Den vanartede Unge!
35. Til Møllen!
36. Møllen brænder!
37. Mit Barn! Mit Barn!
38. Oves Opdagelse.
39. Paa Kærlighedens Vinger.
40. Redning umulig.
41. En Heltedaa.
42. Frelst!
43. Paa Angerens Bænk.
44. Søstrene!
45. Tilgivelsen!

Strejkebrydere.

Opvarterne strejker!
Overalt i Byen, i de store som i de smaa Cafèer og de elegante Hoteller, sidder Gæsterne uden Betjening og Værterne averterer efter Hjælp — for enhver Pris.
— Hvad, om vi paatog os en saadan Bestilling, siger den unge Rigmænd Chester Colton til sin Ven, Harris Boldwin, — saa oplevede vi maaske endelig noget uventet.
Som tænkt saa gjort, de lader sig begge engagere som Tjenere i stor, mondæn Restaurant.
Harris bliver Overkellner, og han holder sin Ven og Underordnede godt i Ørerne og straffer ham strengt for de mange Bummerter, han begaar. De

En munter Historie fra den store Opvarterstrejke i New York.

begynder begge at føle, at det egentlig ikke er saa let en Sag at være Tjenere, at skulle hoppe og springe paa Gæsternes mindste Vink.
Navnlige er det ikke let for Chester at holde sig stram, da hans egen Forlovede indfinder sig i Cafeen og behandler ham som en ganske almindelig Opvarter. Han faar et Latteranfald, og da det er overstaaet, vil han absolut kysse hende.
Stor Opstandelse!
Overkellneren kommer til og røfler sin Ven. Men i samme Sekund kommer hans egen Kærester ind, og hegaar nøjagtig samme Brøde som sin Ven.
Saa er de færdig begge to og kastes paa Døren. Og udenfor falder de i Armene paa de Strejkende, der giver dem en Dragt Prygl.
Men de to Venner har alligevel oplevet noget uventet.

Obs.! „Dramaet i den gamle Mølle“ er den Film, som blev optaget i Pinsedagene ved Ørbækklunde.

Alle bør se dette enestaaende Program.
Forestilling Søndage Kl. 7, 8 og 9. Søndag Kl. 4, 5, 6, 7, 8 og 9.

ZWEIERLEI FEUER

Radio-Gravüre Richard Falk, Berlin W. 66

Personen:

Gutsbesitzer Möllenthal . . .	Cajus Bruun
Hilda, seine Tochter . . .	Lilly Beck
Ebba	Ellen Aggerholm
Arno Malling, Gutsinspektor .	Herr Blytecher

Arno Malling, der soeben seine Militärzeit beendet hat, trägt der Jagdwagen seines Herrn nach dem Gut zurück, das er bereits früher schon bewirtschaftet hat, und dem er auch nun wieder als Inspektor vorstehen soll. Weit in der Ferne tauchen aus den Gebüsch die Gebäude auf, die ihm lieb und vertraut sind, und eine Dame auf einem schönen englischen Pferde sprengt seinem Wagen entgegen. Es ist Hilde Möllenthal, die Tochter des Gutsbesitzers: Noch immer so toll wie früher denkt Malling und unwillkürlich ein wenig verstimmt, da er Hilde nicht recht leiden kann. Sie wollte ihm immer ein wenig ins Handwerk pfuschen, und das liebt er nicht.

Der Empfang bei Möllenthal ist außerordentlich warm und freundlich, auch von Ebba, die Arno heimlich liebt. Während der Gutsbesitzer und Malling die Gehöfte besichtigen, treten die Schwestern ans Fenster. „Na, dann hast Du ja Deinen Liebsten wieder“, zischt Hilda der Jüngeren zu. — „Was, ausreiten will er? Da reite ich mit. Du auch? Ach — Du kannst ja nicht.“ Ebba ist zusammengefahren, als die Schwester mit ihren höhnischen Sticheleien die Tür heftig zuwarf und wird ihr ängstlich zumute, als sie die beiden zum Tor hinausreiten sieht.

Als Arno und Hilda vom langen Ritt erschöpft im Grase sitzen, wird sie zärtlicher zu ihm, als schicklich ist, und ihrer sonstigen Natur entspricht, ja sie reißt ihn wild an sich, bis er aufspringt und sie von sich stößt: „Lassen Sie die Narrheiten. Wenn Sie mannstoll sind, dann suchen Sie sich jemand anders aus. Hilda ist wie gebannt und weiß vor Scham und Wut kein Wort hervorzubringen.

Einige Wochen später bei einem Gartenfest, das im Gutspark veranstaltet wurde, verlobten sich Ebba und Arno heimlich miteinander; am nächsten Tage wollten sie sich in einer verlassenen Mühle treffen, aber sie wußten nicht, daß die rachsüchtige und eifersüchtige Hilde Zeuge ihrer Vertraulichkeiten war und ihren Frieden stören wollte. Noch vor der verabredeten Stunde ist sie bei der alten Mühle, und als das Paar die Stiegen hinaufgegangen ist und sich an der köstlichen Aussicht erfreut, sperrt sie die Eingangstür zu, und macht sich auf den Heimweg, um dem Vater von dem Treiben seiner jüngsten Tochter zu berichten. Unterdessen rütteln die Eingesperrten vergebens an der Tür, so daß Arno beschließt, aus dem kleinen Fensterchen des obersten Stockwerkes auf das Dach, und von dort an einen Mühlenflügel geklammert, auf die Erde zu kommen. Sobald der letztere sich dem Boden nähert. Auf ein Zeichen soll Ebba die Flügel laufen lassen. Das Wagnis gelingt auch; er holt den Schmied aus dem Dorfe; doch wie sie sich der Mühle nähern, sehen sie Flammen empor schlagen. Die Welle hatte sich heiß gelaufen, und da Ebba das Werk nicht zu handhaben verstand, war die Mühle allmählich in Brand geraten. Als Arno endlich eine Seitentür aufgestemmt hatte, konnte er gerade noch die ohnmächtige Ebba heraustragen. Wenige Minuten später und sie wären unter den brennenden Trümmern der Mühle begraben worden. Unter diesen Umständen kann auch Möllenthal seinem jungen Freunde die Hand seiner Tochter nicht versagen, und so nimmt das ränkevolle Spiel Hildes ein glückliches Ende.

Erscheinungstag 18. Juli 1913

1407

Nordische Films Co. G. m. b. H.

Berlin SW 48, Friedrichstraße 13

Telephon: Moritzpl. 10191

Telegr.-Adr.: „Nordfilm“

Dramaet i den gamle Mølle.

Ove Malling er Inspektør paa det Bjørnerske Gods. En Indkaldelse til Militærtjeneste har for et længere Tidsrum holdt ham borte fra Varetagelsen af dette Hverv. Nu vender han tilbage.

Skønt han fra alle Sider bydes hjerteligt Velkommen tilbage, er Stemningerne, som ligger til Grund for denne Hjertelighed dog forskelligartede. Den ærlige og bredtskaarne Godsejer Bjørner er først og fremmest glad for Tilbagekomsten, fordi han kender Ove Malling som en dygtig Inspektør. Den ældste Datter, Hilda, som modtager Ove ved Jernbanestationen, beundrer ham udelukkende i hans Egenskab af Mandfolk, og hun haaber i ham at finde en Adspredelse i den ensformige Tilværelse paa Godset. Han - Inspektøren - maa vel være taknemmelig, hvis hun, den fødte Bjørner, vil give sig lidt af med ham! Saaledes ræsonnerer hun. Blot beklageligt, at han aldeles ikke er af den Anskuelse.

Han er nemlig forelsket i den yngre Søster Ebba, der gerne gengælder hans Følelser. Efter en Havefest paa Godset sniger de to sig hen til en skjult Krog, hvor de kan give deres forelskede Følelser fri Luft. Hilda, der har set dem gaa bort fra Selskabet sammen, følger efter dem. Ove beder Ebba om en Spaseretur næste Dag efter Middag. Det lover hun. De vil saa gaa sammen over til den gamle Mølle, hvorfra man har en saa glimrende Udsigt over Eggen.

Hilda, der er Vidne til denne Aftale, fatter en ond Beslutning. Da Ove gav tilkende, at han intet ønsker at have med hende at gøre, lovede hun at hævne sig. Nu er Lejligheden der.

Næste Dag gaar hun i Forvejen til Møllen. Hun ser Søsteren og Godsinspektøren gaa ind i Møllen. Da hun kan antage, at de er naaet op paa Loftet, springer hun frem fra sit Skjul, smækker Døren i og tager Nøglen til sig. Saa stikker hun i Rend. Hun vil hjem og hente Faderen, der saa kan overraske Inspektøren i en

kompromitterende Situation med Ebba.

Ebba og Ove har imidlertid beundret Udsigten og vil nu gaa hjem. De finder Døren lukket. Hvad skal de finde paa? -Bliv du her! siger Ove. Imedens klatrer jeg ned fra Gluggen og løber hen og henter Smeden til at dirke Laasen op. Og han giver hende nøjagtige Instruktioner. -Naar jeg raaber, skal du trække i denne Snor! siger han og klatrer op paa Møllehatten. Derfra svinger han sig ud paa en af Møllevingerne. Saa lyder Raabet. Ebba trækker i Snoren. Møllen begynder sin Gang. Langsomt drejer Vingerne rundt. Lidt efter lidt faar de Fart. Det gælder for Ove om at benytte det rette Øjeblik til Springet fra Møllevingen ned paa Jorden. Han klamrer sig krampagtigt fast til Ribberne i Vingen. Fem Gange gaar den Kredsen rundt, før det lykkes ham at springe fra. Uskadt naar han Jorden, og han sætter øjeblikkelig i Løb efter Smeden.

I de Minutter, medens han løber til Landsbyen, udspilles det frygtelige Drama i den gamle Mølle. Ebba har undladt at standse Spillet. Gang efter Gang gaar Vingerne rundt i Kres. Træværket i den gamle Mølle er frønnet og mørt. I Solheden er det blevet knastørt. En Aksel løber varm og fanger Ild. En lille Ildtunge slikker forsigtigt og prøvende henad Akslen. Saa hopper den lidt frem og tilbage. Tilslidst gør den Springet over til det nærmeste Stykke Træ. De to smaa Flammer faar hurtigt Efterkommere, som igen med rivende Fart forplanter sig. Snart er Loftet, hvor Ilden udbrød, omspændt af et mægtigt Flammehav, hvis fraadende Ildbølger skyller ned over Trappen til det nedre Loft, hvor Ebba sidder blundende. Hun farer op med et Skrig. Alle Veje er spærret for hende. Forneden er Døren stænget, foroven raser Flammerne. Bestandig nærmere kommer de hende ind paa Livet. Ebba falder besvimet om. Imidlertid er baade Ove og Hilda og Godsejeren kommen til. Langt fra har de allesammen øjnet den forfærdelige Katastrofe, Ove opfyldt af Angst, Faderen af Uro og Fortvivlelse, Hilda af Samvittighedskvaler. Forfærdet trænger Ove gennem Flammerne ind til sin Elskede, løfter hende op paa sine

stærke Arme og bærer hende ud. Men hun lever endnu? De kaster sig alle tre over hende. Jo, hun lever. Hun slaar Øjnene op og ser forvildet fra den ene til den anden. Saa slaar hun Armene om Halsen paa Ove Malling, Og ingen gør Indvendinger derimod. Godsejer Bjørner er glad for en Svigersøn, som foruden at være en dygtig og erfaren Bestyrer af et Gods, tillige er en køk og opofrende Elsker. Og Hilda? Hun har altfor Travlt med at angre, og egentlig finder hun vistnok den Tilgivelse, Ebba giver hende, for altfor let erhvervet.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

KOPENHAGEN

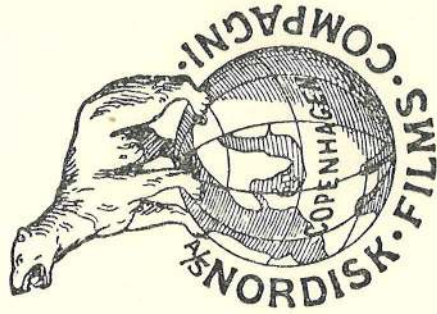
BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Le drame du vieux moulin.

René Maillet, régisseur du domaine de M. Brierré, revient du service militaire. Toute la famille Brierré lui souhaite la bienvenue, car tout le monde est content de son retour: le brave papa Brierré, parce qu'il reconnaît en son jeune régisseur l'homme de confiance possédant toutes les qualités requises pour bien administrer le domaine; Elisa, la fille aînée de M. Brierré, parce qu'elle

voit en lui le beau mâle dont la société pourrait lui devenir une précieuse distraction au milieu de la monotonie de la vie de campagne; et enfin Irène, la cadette, parce qu'elle l'aime sincèrement. Elisa, qui est allée chercher le jeune homme à la gare, s'imagine que lui, le régisseur de son père, doit s'estimer heureux d'être dans des bonnes grâces de la fille de son maître, mais il n'en est pas ainsi, car René Maillet aime depuis longtemps sa soeur Irène. Aussi est-elle très désagréablement surprise en constatant que René est amoureux de sa soeur, et lorsqu'un soir, vers la fin d'une garden-party au château, elle les voit se retirer au fond du jardin, elle les suit à distance pour les espionner. De sa cachette, elle entend la conversation des jeunes amoureux, qui se donnent rendez-vous pour aller ensemble le lendemain soir, au vieux moulin situé à quelque distance du château, et d'où l'on a une vue splendide sur les alentours. Sa jalousie alors lui inspire une mauvaise pensée, d'autant plus que René lui avait déjà fait comprendre qu'il ne pouvait pas l'aimer. Le moment de se venger lui paraît favorable pour l'exécution de son vilain projet. Le lendemain elle se hâte de gagner le moulin avant les autres, et s'y cache. Peu après elle voit René et sa soeur qui y entrent à leur tour. Quand elle juge qu'ils doivent être arrivés au haut du moulin, elle sort de sa cachette, referme la porte, met la clef dans sa poche et rentre en courant au château pour prévenir son père de ce qui se passe au moulin. Cependant René et Irène, après

avoir longtemps admiré le beau paysage qui s'étend autour d'eux, se disposent à rentrer, et trouvent à leur grande surprise la porte fermée. "Reste ici, ma chère, dit alors René à son amie, en attendant je vais sortir par la lucarne d'où je tâcherai de gagner une des ailes pour descendre, afin d'aller chercher le serrurier. Puis il lui donne des instructions détaillées de ce qu'elle va faire: Quand je t'en avertirai, tu tireras sur ce cordon, lui dit-il, en grimpa^{nt} sur le dôme du moulin. De là il gagne une des ailes et donne le signal convenu entre eux. Irène saisit le cordon, et le moulin se met en mouvement. Les ailes tournent, d'abord lentement, puis avec une vitesse croissante. Il s'agit pour René de profiter du moment le plus favorable pour sauter à terre. De toutes ses forces il se cramponne aux rayons de l'aile, et il lui faut faire le saut périlleux. Le voilà enfin sain et sauf sur terre. Vite il court chercher le serrurier, et c'est pendant les quelques minutes que dure son absence que le terrible drame se déroule dans le moulin. En effet Irène a oublié d'arrêter la machinerie, et les ailes continuent à tourner. La boiserie du vieux moulin est vermoulue et desséchée par le soleil. Un arbre s'échauffe et prend feu. Une petite flamme voltige le long de l'arbre, puis saute sur un poutre voisin, et peu après toute la boiserie est en flammes qui se jettent par torrents dans l'escalier qui conduit au grenier au-dessous où Irène est assise à moitié endormie. Tout à coup elle se réveille en sursaut et jette un grand cri d'épouvante en se voyant entourée de flammes. Toutes les issues lui sont barrées: au-dessus, elle entend le crépitement du feu, et dans le bas la porte est fermée. L'émotion est trop forte, elle s'évanouit. Entretemps René, son père et sa sœur sont arrivés sur les lieux. Tous ont aperçu à distance la terrible catastrophe. M. Brierre est désespéré, et Elisa est tourmentée par de terribles remords. René, bien que saisi d'épouvante, ne perd pourtant pas le courage. Il se précipite dans le

moulin brillant et retrouve bientôt sa bien-aimée qu'il emporte dans ses bras. Vit-elle encore? Tout le monde l'entoure et la regarde anxieusement. Oui! Dieu soit loué! elle respire, elle vit! Elle ouvre les yeux et jette autour d'elle des regards effarés. Puis tout à coup elle reconnaît son René et jette les bras autour de son cou. Personne ne trouve plus à y redire. M.Brierre est content à l'idée d'avoir le courageux jeune homme pour gendre, d'autant plus qu'il sait avoir en lui un vigoureux appui pour l'administration de son domaine. Et Elisa est à la fois trop effrayée à l'idée des terribles conséquences qu'aurait pu entraîner sa conduite irréfléchie et trop soulagée de l'issue heureuse de l'événement pour envier à sa soeur son bonheur.

- - - - o o o o o o - - - -

1/2 Nordisk Films Co.

nomina pallant et tota curvâ plectit et dicitur emissa quâsi emporge
gine sua plect. Vixit-elle encepit tota le munda l'entoune et la re-
garde anxieusement. Quâsi non acit fessit! elle respire, elle viti!
Elle ouvre les yeux et jette autour d'elle des regards élargés.
Puis tout à coup elle reconnaît son René et jette les bras autour
de son cou. Personne ne trouve plus à y redire. M. Briere est con-
tent à l'idée d'avoir le courageux jeune homme pour gendre, d'au-
tant plus qu'il nait avoir en lui un vigoureux esprit pour l'admini-
stration de son domaine. Et Elise est à la fois trop élargée à
l'idée des terribles conséquences qu'aurait pu entraîner sa con-
duite irréfléchie et trop soulagée de l'issue heureuse de l'évène-
ment pour envier à sa soeur son bonheur.

-----o o o o-----

M/s. Nordisk Films Co.

NORDISK

THE LAST OF THE OLD MILL.

A RACE AGAINST TIME AND

A RESCUE FROM THE INFERNO.

Released July 21st.

Length, 2,165 feet.

See also, on back page, description of
THE FIVE COPIES,

An amusing Comedy and
A Special Nordisk "Interest."

NORDISK FILMS COMPANY,

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.

PHONE—CITY 172.

GRAMS—"NORFILCOM."

THE LAST OF THE OLD MILL.

The Appealing Romance of a Good Man's Love and a Heroic Rescue.

CAST.

MR. VINCENT	Owner of the Fairvue Estates.
GRACE	His Youngest Daughter, in love with Otto.
HILDA	Her Elder Sister.
OTTO MALWOOD	Bailiff of Estates.

Having completed his term of conscription in a cavalry regiment, Otto Malwood returned to his native place to again take up his former position with Mr. Vincent, an old friend of his late father. His charming manners and manly appearance at once pleased his employer, and Hilda, the eldest of the Vincent girls, was quite effusive in her welcome to the young

ing the courtyard he met Grace, who fondled two queer little puppies. The incident proved the means of at once putting Otto and her upon the best of terms. They returned to the Hall together, but he said no word as to Hilda's unbecoming behaviour. She had, however, sworn to make the young man alter his mind.

man. A bout which followed between Otto and a restive horse served to still further impress his merits, and Hilda, quite heedless of her young sister Grace's feelings, at once appropriated Otto and proposed a run over the estate.

Dismounting from their horses for a rest, Hilda made bold advances towards her companion, the result being that Otto returned to the stables alone. Enter-

Two months later a reception was held at Fairvue Hall, a luncheon being served upon the lawn. Hilda, now openly jealous of Otto and Grace, saw them leave the crowd of guests. She followed, and heard from the other side of the arbour a declaration of Otto's love, and a secret engagement between he and her sister. They also planned, on the morrow, to pay a visit to the old mill over the meadows.

Hilda, now in a jealous fury, determined upon a scheme of revenge, and the compromising of the lovers. She left the house next day in time to effect an examination of the mill. Concealing herself, she saw Otto and Grace enter the door, and heard them propose a journey to the top, in order to enjoy the view over the hills. Here was her chance, and, locking the door upon them, she hastened back to tell her father of an assignation between the two. Her jealousy found her words well calculated to turn her father's mind, and cause him to avow revenge upon his servant.

The lovers, meanwhile, tried to leave, and found their way barred. Otto at once proposed a descent by means of the sails, and told Grace to release the

to find smoke pouring down from the upper storey. The dry bearings of the sail shaft, long unused to friction, had become overheated, and flames were rapidly travelling toward the thatch of the roof.

The old place, as dry as tinder, was assuredly doomed. Already the girl could feel the smoke increasing, and she was at last beaten back, to fall senseless and suffocating upon a lower floor. Flames were now breaking from the roof, and Otto, from the river, was aghast to see the ascending smoke. The smith was found, and together the two men began a race against time, every second valuable to save the life of the imprisoned girl.

At last, panting and exhausted, they reached the

brake lever as soon as he reached the end of the wand. Perilously clinging to the frail and rotting wood he was soon being rapidly whirled around and around, Grace not knowing how to check the movement of the mill, but finally he managed to jump to the ground and run to the village to secure a blacksmith to break down the door. The mill sails, now released of their load, meanwhile revolved still more furiously. Grace, alone in the mill, patiently awaited relief.

Meanwhile, from the Hall, a mile or two away, Hilda and her father were hastening towards the mill.

Once more ascending the steps of the old place in order to look for Otto's return, Grace was horrified

mill, now burning furiously and a veritable inferno. In vain did the blacksmith implore Otto not to enter the hell of fire. No spoken word or force would prevent him, and he dashed up through the flames to find Grace an inert, unconscious heap upon the granary floor. Gathering her in his arms, he was now descending the burning staircase while the smith vainly sought to lend his aid.

At last, after what seemed an eternity, he reached the open, and staggered with his burden to a place of safety. Within another minute the entire building collapsed, and the hurrying crowd was met by a fearful shower of burning debris. Mr. Vincent came over the meadows just in time to see the disaster, and

rushed, a prey to a terrible suspense, to the scene. He was, indeed, overjoyed to find his daughter safe from an awful death, and was told of her rescue by Otto. Hilda, overcome with remorse, confessed her share in the affair.

Mr. Vincent now fully understood her jealousy, and took the hand of Otto to thank him for his bravery. He could no longer deny that the young man had proved himself worthy of his sweetheart, and Grace,

Released July 21st.
Code Word,

Passed by the B.B. of Film Censors.

now recovered from the effects of the smoke, fondly embraced the man she loved, a hero in the eyes of all.

(The pictures embodied in the foregoing drama are marked by a glorious quality, while the plot is at once convincing and splendidly worked out. "Nordisk's" have a name for fine photography, but, in the present case, they have surpassed themselves, and secured some scenes which can only be described as "beautiful in the extreme.")

Length, 2,165 feet.
Price, 5d. per foot.

THE FIVE COPIES.

A very funny comedy in which all the clerks are in love with a charming typist. She favours Lionel, who is one day requested to prepare five copies of a certain letter. Recalled to the inner office, he leaves the papers in the typewriter, and Clara types on them a message, "I love you. Meet me at eight in the Park." She is called into the "Guvnor's," and there dictation notes are in progress. The "old boy" has also an eye for the girl, and keeps her there for a while.

Lionel is away in the works, and, one by one, the clerks pass the desk and each annex a copy of the loving epistle from the machine. Such a chance is too good to lose, and at six, the four fellows, including Lionel, are waiting for a "sub." Even Fatty the utility hand, has secured a place. Lionel enters first and gets a favourable answer. Poor Fatty, last to enter, is unceremoniously chucked, the petty cash now failing to stand the strain.

Released July 14th.
Code Word,

Passed by the B.B. of Film Censors.

We next see the Boss "smartening up," for he has also got one of the notes. A few minutes before eight, three fellows suddenly meet in the park, including Fatty, who persists in going their way. He is badly smitten. At a distance, the "Guvnor" is puffing along in great style, and is cursing the heat. He gets "a cold shiver," however, when he turns the path, and sees four of his employees assiduously paying attention to his stenographer. He decides that it is no place for him, and retraces his steps, saying, "A good feed is more in my line." He goes in search of epicurean enjoyment, and "the lovers" wend their way.

Just as Lionel and Hilda are getting tired of it all a carriage comes along. Fatty hails it, thinking thereby to persuade Hilda to go for a drive, but Lionel is too quick for him, and springs into the vehicle with the girl before Fatty can ascend the steps. The twain drive away together, the disappointed are left lamenting, and thus ends the comedy of the five copies.

Length, 1,155 feet.
Price, 4d. per foot,
plus extra for toning.

DANISH BOYS,

At the Gymnastic School, Copenhagen.

A fine quality "interest" film in which we are shown the marvellous pitch of perfection to which the gymnastic training of the boys has been brought.

A fine lad stands upon a pedestal and gives the signals for drill, a wonderful spectacle. Free gymnastics

Released July 14th.
Code Word,

Passed by the B.B. of Film Censors.

and somersaults follow, then "hand balances," "springs" and jumping horse, etc. A marvellous precision is observed even in the jumping. Every movement is "timed to the tick," and the final Grand Parade concludes a film that will make good with any audience.

Length, 321 feet.
Price, 4d. per foot,
plus extra for toning.

Das Drama in der alten Mühle.

Arno Malling, der soeben seine Militärzeit beendet hat, trägt der Jagdwagen seines Herrn nach dem Gut zurück, das er bereits früher schon bewirtschaftet hat, und dem er auch nun wieder als Inspektor vorstehen soll. Weit in der Ferne tauchen aus den Gebüsch die Gebäude auf, die ihm lieb und vertraut sind, und eine Dame auf einem schönen englischen Pferde sprengt seinem Wagen entgegen. Es ist Hilde Möllenthal, die Tochter des Gutsbesitzers: - Noch immer so toll wie früher denkt Malling und unwillkürlich ein wenig verstimmt, da er Hilde nicht recht leiden kann. Sie wollte ihm immer ein wenig ins Handwerk fuschen, und das liebt er nicht.

Der Empfang bei Möllenthal ist ausserordentlich warm und freundlich auch von Ebba die Arno heimlich liebt. Während der Gutsbesitzer und Malling die Gehöfte besichtigen, treten die Schwestern ans Fenster. "Na, dann hast du ja deinen Liebsten wieder, nicht Hilda der Jüngeren zu." "Was, ausreiten will?" Da reite ich mit. Du auch? Ach - Du kannst ja nicht." Ebba ist zusammengefahren, als die Schwester mit ihren hönischen Sticheleien die Thür heftig zuwarf und wird ihr ängstlich zu Mute, als sie die Beiden zum Thor hinaus reiten sieht.

Als Arno und Hilda vom langen Ritt erschöpft im Grase sitzen, wird sie zärtlicher zu ihm, als schicklich ist, und ihrer sonstigen Natur entspricht, ja sie reisst ihn wild an sich, bis er aufspringt und sie von sich stösst: "Lassen Sie die Narrheiten. Wenn Sie mannstoll sind, dann suchen Sie sich jemand anders aus. Hilda ist wie gebannt und weiss vor Scham und Wut kein Wort hervorzubringen.

Einige Wochen später bei einem Gartenfest, das im Guts-park veranstaltet wurde, verlobten sich Ebba und Arno heimlich miteinander; am nächsten Tage wollten sie sich in einer verlassenem

Mühle treffen, aber sie wussten nicht, dass die rachsüchtige und eifersüchtige Hilde Zeuge ihrer Vertraulichkeiten war und ihren Frieden stören wollte. Noch vor der verabredete Stunde ist sie bei der alten Mühle, und als das Paar die Stiegen hinaufgegangen ist und sich an der köstlichen Aussicht erfreut, sperrt sie die Eingangstür zu, und macht sich auf den Heimweg, um den Vater von dem Treiben seiner jüngsten Tochter zu berichten. Unter dessen rütteln die Eingesperreten vergebens an der Tür, so dass Arno beschliesst, aus dem kleinen Fensterchen des obersten Stockwerkes auf das Dach, und von dort an ein Mühlenflügel geklammert auf die Erde zu kommen. Sobald der Letztere sich dem Boden nähert. Auf ein Zeichen soll Ebba die Flügel laufen lassen. Das Wagnis gelingt auch; er holt den Schmied aus dem Dorfe; doch wie sie sich der Mühle nähern, sehen sie Flammen emporschlagen. Die Welle hatte sich heiss gelaufen, und da Ebba das Werk nicht zu handhaben verstand, war die Mühle allmählig in Brand geraten. Als Arno endlich eine Seitentür aufgestemmt hatte, konnte er gerade noch die ohnmächtige Ebba heraustragen. Wenige Minuten später und sie wären unter den brennenden Trümmern der Mühle begraben worden. Unter diesen Umständen kann auch Möllenthal seinem jungen Freunde die Hand seiner Tochter nicht versagen, und so nimmt das ränkevolle Spiel Hildes ein glückliches Ende.

A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

